

បណ្ណាល័យឯកសារកម្ពុជា

BMI00144

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ប៉ារ៉ា សុខ ភេទស្រី អាយុ៥១ឆ្នាំ

មុខងារនៅសម័យខ្មែរក្រហម: កងយុវនារី

ស្រុកកំណើតនៅភូមិត្រពាំងថ្ម ឃុំទឹកដេរ ស្រុកភ្នំស្រុក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិជើងវត្ត ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ

ថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: វ៉ាន់ថាន់ ពេជារ៉ា

០០:៤១:២៧

២៤ទំព័រ

ដារ៉ា : ដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ែសិន ម៉ែឈ្មោះអីដែរ?

សុខ : ឈ្មោះ ពៅ សុខ ។

ដារ៉ា : អាយុប៉ុន្មានហើយម៉ែដល់ឥឡូវនេះ?

សុខ : ៥១ឆ្នាំ ។

ដារ៉ា : ម៉ែស្រុកកំណើតកើតជាអីនៅណាដែរ?

សុខ : នៅស្ពានថ្មនេះ ។

ដារ៉ា : នៅភូមិអីកេ?

សុខ : ស្ពានថ្មនេះ ស្ពានថ្មភ្នំស្រុកនេះ ។

ដារ៉ា : ភ្នំភូមិអីកេភូមិនេះ?

សុខ : ភូមិត្រពាំងថ្មកណ្តាល នៅខាងត្បូងវត្ត ។

ដារ៉ា : ភូមិត្រពាំងថ្មកណ្តាល?

សុខ : បា

ដារ៉ា : គេហៅឃុំអីទៅនៅហ្នឹង?

សុខ : ឃុំអីទៅសព្វថ្ងៃ កាលហ្នឹងភ្លេចអស់ហើយ ក្នុងនោះ មុនដាច់នោះខ្ញុំម៉ែនៅត្រង់នេះអន្លង់ថ្មៗ ពីរស្រូវ ។

ដារ៉ា : ហើយស្រុកអីកេកាលហ្នឹងត្រពាំងថ្មហ្នឹង?

សុខ : បា

ដារ៉ា : នៅស្រុកអី?

សុខ : ស្រុកភ្នំស្រុក ប៉ុន្តែមិនដឹងជានៅឃុំណា ។
 នៅជិត: ឃុំទឹកជ្រាវ ។
 ងារ៉ា : ឃុំទឹកជ្រាវ អាហ្នឹងស្រុកកំណើតរបស់ម៉ែ?
 សុខ : បា⁺
 ងារ៉ា : ឥឡូវម៉ែនៅក្នុងភូមិអី ឃុំអី?
 សុខ : អន្លង់ថ្ម ។
 ងារ៉ា : នេះភូមិអីនេះ?
 សុខ : ភូមិជើងវត្ត ។ ហើយខ្ញុំបានប្តីម៉ែនៅនេះ ។
 ងារ៉ា : សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិជើងវត្ត ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?
 សុខ : ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ។
 ងារ៉ា : មិនក្រសារម៉ែឈ្មោះអីដែរ?
 សុខ : រ៉ាន់អី ។
 ងារ៉ា : កាត់ធ្វើអីដែរ?
 សុខ : ធ្វើទាហាន ។
 ងារ៉ា : កាត់អាយុប៉ុន្មានហើយម៉ែ?
 សុខ : ៥៦ ។
 ងារ៉ា : ហើយម៉ែមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់?
 សុខ : ៣នាក់ ។
 ងារ៉ា : ប្រុសប៉ុន្មានស្រីប៉ុន្មានទៅម៉ែ?
 សុខ : ប្រុស២ ស្រី១ ។
 ងារ៉ា : ហើយកូនបងគេអាយុប៉ុន្មានទៅម៉ែ?
 សុខ : ឆ្នាំជូន ២៨ ។
 ងារ៉ា : អ្នក! ២៨ហើយ បានប្រពន្ធបានកូនហើយ?
 សុខ : បា⁺
 ងារ៉ា : ម៉ែមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ម៉ែ?
 សុខ : ៣នាក់ គេរ៉ែចោលសម័យ៣ឆ្នាំមួយ មែមួយកូនមួយ ។
 ងារ៉ា : បងប្អូន?

សុខ : នៅ២នាក់ ។

ដារ៉ា : ៣នាក់?

សុខ : ប៉ុន្តែកាត់បានក្រោយនេះបាន៣ទេ ។

ដារ៉ា : បងប្អូន៣នាក់ហ្នឹងប្រុសប្អូន្នស្រីប្អូន្ន?

សុខ : ប្រុស១ ស្រី២ ។ អាប្រុសនោះជាបងប្អូនមួយគេវ៉ៃចោល មួយនោះគេវ៉ៃចោល ។

ដារ៉ា : មីនឈ្មោះអី?

សុខ : ឆាំង ប្តី ។ មួយគូរប្រពន្ធមួយគូរ ។

ដារ៉ា : ហើយកាត់នៅរស់ទេ?

សុខ : រស់ ឱរស់ ។

ដារ៉ា : ហើយចុះមួយ?

សុខ : មួយគេវ៉ៃចោល ។

ដារ៉ា : ឈ្មោះអីដែរ?

សុខ : ឆាំង ញ៉ែវ បងប្អូន ។

ដារ៉ា : ហើយកាត់រស់ស្លាប់?

សុខ : ស្លាប់ ។

ដារ៉ា : ស្លាប់របៀបម៉េច?

សុខ : គេវ៉ៃចោល ។

ដារ៉ា : ស្លាប់អ្នកណាវ៉ៃចោល?

សុខ : អាពត ។

ដារ៉ា : កាត់មានមូលហេតុអីដែរដែលខ្មែរក្រហមសម្លាប់ចោល?

សុខ : ទេកាលពីសម័យណោះពីសង្គមឌីម៉ូក្រាតិកធ្វើកុម្មុយនីស្តបន្តិចបន្តួច ។

ដារ៉ា : អរ! អញ្ជឹងឱពួករបស់មីនកាត់ឈ្មោះ ឆាំង ប្តី កាត់ធ្វើកុម្មុយនីស្ត?

សុខ : បា

ដារ៉ា : ដល់ចឹងទៅជាប់ខ្សែក៏គេយកទៅ?

សុខ : ដល់នេះគេរកឱអត់ឃើញគេយកមួយ ឱកាត់ផុត ។

ដារ៉ា : កាលហ្នឹងឱពួកមីនទៅណាបានកាត់ផុត?

សុខ : ដូចជាមុននឹងគេម៉ាយកទៅវិញពេលគាត់ប្រាប់គាត់ទៅ ដល់នេះគេរកឪអត់ឃើញគេយក
ម្តាយ ។

ងារី : ឪពុកមីនគាត់លាក់ខ្លួនអ្នះ?

សុខ : បា គាត់លាក់ខ្លួនបានកន្លះខែគាត់ឡើងទៅថៃ ។

ងារី : អញ្ជឹងជំនាន់ប៉ុល ពតគាត់អត់នៅខ្មែរទេ?

សុខ : អត់នៅទេគាត់រត់ទៅថៃ ។

ងារី : ដុតរហូតទៅ?

សុខ : ដុតរហូត ។

ងារី : ដល់អញ្ជឹងទៅគេម៉ាយបាបម្តាយមីន?

សុខ : បាបម្តាយ ។

ងារី : ដោយទាំងបួន?

សុខ : ដោយទាំងបួនមួយខួប ។

ងារី : កូនមួយខួបទេ?

សុខ : បា ដើរតែភាសាស្រី ។

ងារី : ដល់ពេលយកម្តាយទៅជាប់ទាំងកូនទៅ?

សុខ : ជាប់ទាំងកូនទៅ កូននៅទៅ ។

ងារី : កូននៅទៅ ហើយចុះកាលប្តឹងមីនអត់ទាន់កើតទេ?

សុខ : កើតហើយកើតដើរលើកអាន ។

ងារី : អរ! ដើរលើកអានហើយប្តឹង?

សុខ : បា

ងារី : ចឹងដល់ពេលគេបាបម្តាយទៅហើយនឹងបួនកូនប្តឹង មីននៅណា?

សុខ : នៅនឹងដួះ ។

ងារី : នៅនឹងដួះប្តឹងដែរ?

សុខ : បា ប៉ុនគេអត់យកទៅយកតែម្តាយ ។

ងារី : អញ្ជឹងមីនឃើញគេវិញម្តាយមីនផ្ទាល់ភ្នែកទេ?

សុខ : អត់ឃើញផ្ទាល់ទេ ស្រាប់តែព្រឹកឡើងខ្ញុំចេញទៅចល័តទៀត ។

ងារី : អ្នកណាម៉ាយបាប អាពេលគេម៉ាយបាប បាបយប់ប្តឹងមីន?

សុខ : ចាប់យប់ ។

ងារី : ចាប់យប់?

សុខ : បា

ងារី : ដឹងថាកងខាងណាម៉ៅចាប់ទេ?

សុខ : អត់ដឹងទេ ។

ងារី : ចុះពេលម៉ៅចាប់ហ្នឹងម៉ីដឹងទេ?

សុខ : ខ្ញុំនៅអីដូច្នោះនេះ ពួកកងឈ្នួលគេបរទេម៉ៅយក ។

ងារី : បរទេម៉ៅយកម៉ី?

សុខ : បា

ងារី : មានក្ដាប៉ុន្មាននាក់?

សុខ : ៣នាក់ ។

ងារី : មានកាំភ្លើងទេម៉ី?

សុខ : មាន ។

ងារី : ម៉ៅដល់គេហៅថាម៉ែចៅពួកឈ្នួលហ្នឹងគេហៅថាម៉ែច?

សុខ : ម៉ៅដល់គេឡើងរកតែម្ដង ។

ងារី : លើដូច្នោះហ្នឹង?

សុខ : បា

ងារី : ឡើងលើដូច្នោះតែម្ដងអត់មានសួរនាំអីទេណោះ?

សុខ : ឡើងរកតែម្ដងរកអត់ឃើញ ពេលនោះកាត់ទៅប្រជុំកាត់ទៅទាំងពីរនាក់ ដល់បួនខ្ញុំភ្ញាក់ខ្ញុំពរម្ដង
ទៅឲ្យម្ដាយ ពរម្ដងម៉ៅដូច្នោះ ឪអត់ទាន់ម៉ៅទេ ។ ដល់ខ្ញុំម៉ៅដល់ម៉ាសនុះគេម៉ៅដល់យប់ ។

ងារី : ចឹងឪពុករបស់ម៉ីហ្នឹងកាត់អត់បានម៉ៅដូច្នោះទេ?

សុខ : អត់ទាន់ទេ កាត់នៅអីចង្រ្កានបាយកាត់នៅប្រជុំ ។

ងារី : នៅកន្លែងប្រជុំ?

សុខ : បា ដល់គេម៉ៅដល់យប់គេឡើងរកលើដូច្នោះ កាត់ឲ្យខ្ញុំរត់ទៅប្រាប់ឪ ។ ដល់ពេលប្រាប់កាត់
រត់គេចទៅ ។

ងារី : រត់គេចទៅ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយដល់ពេលពួកយើងបរកអត់ឃើញក៏យកម្ហាយទៅ?

សុខា : ដល់រកអត់ឃើញយកម្ហាយ ។

ងារ៉ា : យកម្ហាយដោយកូនមួយទៅ?

សុខា : បា កូនមួយទៅ ។

ងារ៉ា : កាលប្តីនឹងពួកយើងគេអត់យកមីនទៅជាមួយទេ?

សុខា : អត់យកទៅទេ ។

ងារ៉ា : ដូចជាជាប់ពាក់ព័ន្ធកុម្មុំដុំកុម្មុំដីអីចឹងគេអត់យកកូនទៅជាមួយទេណោះ?

សុខា : អត់យកទៅទេ ។

ងារ៉ា : អត់យកដោយសារមីនរត់ទៅប្រាប់ពួកមីនឬក៏!

សុខា : រត់ម៉ៅដល់ពេលខ្ញុំម៉ៅវិញ ម៉ៅវិញមានអ្នកទៅរកដែរ ទៅរកជួបភ្នាក់ណាមួយដូរគេសួរថា មិត្តនារីទើបម៉ៅពីណា? ខ្ញុំថាម៉ៅពីប្រជុំ ប្រជុំចប់ហើយ ខ្ញុំថាចប់ហើយ ខ្ញុំក៏ម៉ៅដុះវិញ ហើយវាទៅរកនៅអីចង្រានបាយ ។

ងារ៉ា : អញ្ជើញវាអត់ដឹងថាមីនកូនរបស់ឪពុក ឆាំង ប្តី ប្តីនឹងទេ?

សុខា : វាមិនដឹងដូចជាវាមិនដឹង ។

ងារ៉ា : ប្តីនឹងរៀនវាវៃនៃការស្ទាបរបស់ម្តាយមីនហើយនឹងឬទេ?

សុខា : បា

ងារ៉ា : អញ្ជើញរាល់ថ្ងៃមីននៅសល់បងប្អូនពីរនាក់?

សុខា : សល់ពីរនាក់ ។

ងារ៉ា : សល់មីនមួយហើយសល់ពីណាមួយទៀត?

សុខា : សល់ប្អូនខ្ញុំមួយស្រី ។

ងារ៉ា : ឈ្មោះអីដែរមីន?

សុខា : ឈ្មោះ កញ្ញា ។

ងារ៉ា : នៅណាមីន?

សុខា : នៅជប់ ។

ងារ៉ា : នៅឃុំ?

សុខា : នៅឃុំជប់រ៉ាវី ។

ងារ៉ា : នៅក្នុងជប់ ឃុំជប់រ៉ាវី?

សុខ : បា

ងារី : កាលហ្នឹងមិនបានរៀនបានសូត្រអីដែរមីងជំនាន់មុន?

សុខ : រៀនថ្នាក់ទី៧ទី៧ ។

ងារី : អរ! មីងបានតិចដែរមីងណោះ?

សុខ : បា បានតិចដែរ បានមើលអក្សរដាច់ ។

ងារី : បានមើលអក្សរដាច់?

សុខ : បា សម័យអាពាហ៍មិនបានរៀនទេ រៀនកាលពីសង្គមចាស់ ។

ងារី : ហើយស្រុកភូមិមីងនេះ មីងមិនមែនរៀននៅនេះទេ រៀននៅត្រពាំងថ្មណោះ?

សុខ : ខ្ញុំរៀននៅដប់ ។

ងារី : នៅដប់ទេ តែផ្ទះមីងនៅត្រពាំងថ្ម?

សុខ : ស្រុកកំនើត ។

ងារី : ស្រុកកំនើត?

សុខ : បា

ងារី : ពេលឆ្នាំណាមីងបានម៉ៅនៅភូមិជើងវត្តនេះ?

សុខ : ប្រហែលឆ្នាំ៨១-៨២ ៨២ ។

ងារី : ៨២ទេម៉ៅនៅនេះណោះ?

សុខ : បា

ងារី : នៅភូមិជើងវត្តនេះឆ្នាំ៨២ទេ?

សុខ : បា

ងារី : មីងមែនម៉ៅមីងនៅភូមិ?

សុខ : អន្លងថ្ម ។

ងារី : អន្លងថ្ម?

សុខ : បា

ងារី : កាលមីងរៀនសូត្រ កាលមីងនៅរៀនសូត្រ?

សុខ : អូរ! រៀនសូត្រខ្ញុំនៅដប់ ។

ងារី : នៅដប់?

សុខ : បា នៅត្រពាំងថ្មក្រាន់តែស្រុកកំនើត ។

ងារ៉ា : ស្រុកកំនើតត្រាន់តែកើតនៅឃ្លឹងទេណោះ?

សុខា : បា

ងារ៉ា : ដល់ពេលធំដឹងក្តីម៉ែរស់នៅដប់នេះវិញ?

សុខា : ម៉ែនៅដប់វិញ ។

ងារ៉ា : ចឹងពេលដែលខ្មែរក្រហម ចុងនិយាយថាពួកប៉ុល ពតបានរំដោះថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ៧៥ ឃ្លឹង មិននៅដប់ឃ្លឹងដែរ?

សុខា : ពេលឃ្លឹងខ្ញុំនៅអន្តរកាល ភូមិត្រង់ណោះ ។

ងារ៉ា : ភូមិជិតគ្នាទេភូមិឃ្លឹង?

សុខា : ទេឆ្ងាយ ។

ងារ៉ា : ពីដប់ម៉ែអន្តរកាលឃ្លឹងឆ្ងាយទេ?

សុខា : ប្រហែល៣គីឡូ ។

ងារ៉ា : ម៉ែឃ្លឹងជាលក្ខណៈដម្លៀសចេញពីភូមិឃ្លឹងម៉ែ?

សុខា : ទេ

ងារ៉ា : ពេលខ្មែរក្រហមចូលម៉ែ?

សុខា : ខ្មែរក្រហមចូលម៉ែខ្ញុំទៅពីចុះទៅនៅភូមិអន្តរកាលពីដំបូងដីគាម៉ែ នៅត្រង់លំណោះ ។

ងារ៉ា : ទៅខ្លួនឯងឬក៏ខ្មែរក្រហមទ្រទៅ?

សុខា : ទៅខ្លួនឯង ។

ងារ៉ា : ចឹងពេលនៅអន្តរកាលឃ្លឹងឯងពេលឃ្លឹងមិនអាយុប្រហែលប៉ុន្មានឆ្នាំអីដែរម៉ែដល់អន្តរកាល?

សុខា : មិនដឹងប៉ុន្មានឆ្នាំទេ ប្រហែលជា១៥ - ១៦ អីប៉ុណ្ណោះ ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងមិននៅក្មេងដែរណោះ?

សុខា : បា

ងារ៉ា : នៅក្នុងកងកុមារឃ្លឹង?

សុខា : កងនារី ។

ងារ៉ា : កងនារី?

សុខា : បា

ងារ៉ា : នារីមិនមែនកុមារទេ ឬក៏យុវនារី?

សុខា : កងយុវនារី ដើរលើកទំនប់កងយុវនារីហើយ នារីយុវជន ។

ដារ៉ា : ចឹងពេលដែលចេញទៅកន្លែងនារីហ្នឹងចេញពីភូមិអីម៉ី?

សុខ : ភូមិអន្លង់ថ្ម ។

ដារ៉ា : អន្លង់ថ្ម ចេញពីភូមិហ្នឹងទៅ?

សុខ : បា

ដារ៉ា : ហើយចុះពេលដែលពួកខ្មែរក្រហមវាមើរចាប់ម្តាយ ចាប់ឪពុកម្តាយហ្នឹង អាហ្នឹងនៅភូមិអីម៉ី?

សុខ : ភូមិអន្លង់ថ្មនេះ ។

ដារ៉ា : ភូមិអន្លង់ថ្មហ្នឹង?

សុខ : បា

ដារ៉ា : អញ្ជឹងពេលហ្នឹងម៉ីចេញពីភូមិអន្លង់ថ្មទៅដើរលើកទំនប់?

សុខ : បា

ដារ៉ា : ជាកន្លែងនារី ដើរលើកទំនប់កន្លែងណាមុនគេដំបូងគេបង្អស់នៅណា?

សុខ : ទំនប់ចាប់ពីស្ពានទី៣នេះពីភារ៉ូង រួចពីម៉ាកនៃទៅខិតៗ គិបទៅ រួចម៉ាកនៃទៅខិតៗ គិបៗ ។

ដារ៉ា : ចឹងកាលលើកទំនប់របស់ម៉ីដំបូងនៅ នៅកន្លែងណាម៉ី នៅភូមិអីម៉ី?

សុខ : ភូមិភារ៉ូង ហៅស្ពានទី៣ ។

ដារ៉ា : មានទំនប់ដែរ ហៅទំនប់អី?

សុខ : អានពីនេះទៅពីនេះឯង ម៉ាអាន អានទៅពីពន្លៃទៅភារ៉ូងទៅអីលិច អានជាប់ៗគ្នា អានវា ធំ ។

ដារ៉ា : ដេញវាហូតដល់ត្រពាំងថ្ម?

សុខ : ត្រពាំងថ្មកាប់ទៅណា គេទៀត ។

ដារ៉ា : អញ្ជឹងដំបូងម៉ីទៅលើកដី ទំនប់អីហ្នឹងនៅពន្លៃ នៅភារ៉ូង?

សុខ : នៅភារ៉ូង ។

ដារ៉ា : លើកនៅហ្នឹងគ្នាច្រើនទេម៉ី?

សុខ : ច្រើន ។

ដារ៉ា : ប៉ុន្មាននាក់អីទៅ?

សុខ : ច្រើន រាប់រយនាក់អីទៅ ដូចថាម៉ាស្រុកម៉ាកនៃៗ ។

ដារ៉ា : អញ្ជឹងការលើកហ្នឹងដាក់តាមស្រុកៗ អត់ចូលគ្នាទេ?

សុខ : អត់ចូលគ្នាទេ ។

ដារ៉ា : អញ្ជើងមីននៅក្នុងស្រុកអី កងស្រុកអី?

នៅជិត៖ ព្រះនេត្រព្រះនេះឯង តំបន់៣ ទៅនោះគេហៅតំបន់៥ គេយកទៅលើកទំនប់នោះតំបន់ ៥ គេហៅកងតំបន់៥ ។

ដារ៉ា : អញ្ជើងអត់មានចូលក្នុងទេណោះកងនារីហ្នឹង ដូចជាម៉ៅពីតំបន់ណាតាមតំបន់ចឹងណោះ?

សុខា : បា តាមស្រុក សហករណ៍មួយកងមួយ ។

ដារ៉ា : ដែលទៅពីអន្លង់ប្តូរហ្នឹងមានភ្នំភ្នំមីនភ្នំភ្នំភ្នំមិហ្នឹងប៉ុន្មាននាក់ដែលទៅជាមួយមីន?

សុខា : ខ្ញុំភ្លេចហើយ ។

ដារ៉ា : ច្រើនទេ?

សុខា : ច្រើន ឲ្យតែមានចូលនារីហើយទៅទាំងអស់ ។

ដារ៉ា : ចុះបុរស?

សុខា : បុរសក៏ទៅដែរ ។

ដារ៉ា : តែបុរសទៅកងបុរស នារីទៅកងនារី?

សុខា : កងនារី បា ។

ដារ៉ា : ហើយកាលហ្នឹងនៅកន្លែងទំនប់តារ៉ូងហ្នឹង កាលមីនចូលកងនារីហ្នឹងមានមេក្រុមមេកងគេដែរទេ គ្រប់គ្រង?

សុខា : មាន ។

ដារ៉ា : មេកងមីនឈ្មោះអី?

សុខា : ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ កាលនោះនៅស្ទើរដែរ ។

ដារ៉ា : អ្នកនៅភូមិជាមួយគ្នាឬម៉ៅពីណាដែរ?

សុខា : ភូមិផ្សេង ដូចជាម៉ៅស្រុកអញ្ចោះទៅចាត់កងចាត់ក្រុម ។

ដារ៉ា : លើកប៉ុន្មានខែប៉ុន្មានឆ្នាំមីន?

សុខា : ដឹងប៉ុន្មានខែរួច ពាល់តែម្សិល ដឹងប៉ុន្មានខែរួច ។

ដារ៉ា : ការលើកហ្នឹង បើនិយាយរឿងធ្វើការយ៉ាងម៉េចដែរមីន អាម៉ោងពេលដែលយើងធ្វើការ ដូចជាយើងចុះទៅលើកទំនប់ហ្នឹងចាប់ពីម៉ោងប៉ុន្មានទៅ?

សុខា : ចាប់ពីម៉ោង៧ ។

ដារ៉ា : ៧ព្រឹកហ្នឹង?

សុខា : បា

ងារ៉ា : អញ្ជឹងដូចម៉ោងយើងរាល់ថ្ងៃហ្នឹងដែរចឹង ។

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយដល់ម៉ោងប៉ុន្មានទៅ?

សុខ : ដល់ព្រលប់ៗ ម៉ោង៦ ម៉ោង៧ ។

ងារ៉ា : លើកដល់អញ្ជឹងម៉ែ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ចុះចន្លោះម៉ោងហ្នឹងមានសម្រាកមានអីដែរ?

សុខ : សម្រាកថ្ងៃពេលបាយ ។

ងារ៉ា : ម៉ោងប៉ុន្មាន?

សុខ : ម៉ោងមួយម៉ោងអី ម៉ោងមួយ ។

ងារ៉ា : ហើយហូបបាយហ្នឹងគេហៅប្រមូលទៅហូបបាយរួមឬក៏?

សុខ : រួមបាយរួម ។

ងារ៉ា : គេមានរោងបាយរោងអីគេ?

សុខ : មានចុងភៅគេដាំបាយឲ្យស៊ី ។

ងារ៉ា : ហើយដូចជាដែនការគេឲ្យលើកដីលើកអីហ្នឹង ម្នាក់ប៉ុន្មានម៉ែត្រក៏បអីទៅ?

សុខ : ទេប៉ុន្មានម៉ែត្រក៏បអីម៉ាកឯង ។

ងារ៉ា : ម៉ាកឯងម៉ែ?

សុខ : បា លើកតាមកឯង ។

ងារ៉ា : គេកំណត់ដូចជា ដីមុខព្រៃប្រមូលនេះសម្រាប់ម៉ាកឯង ចឹងទៅណោះ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ចឹងអត់មានកំណត់ជាបុគ្គលទេ?

សុខ : អត់មានកំណត់ទេ ។

ងារ៉ា : កំណត់ជាកងវិញ?

សុខ : វាមានអ្នកកាប់មានអ្នករែក ។

ងារ៉ា : ព្រោះខ្ញុំសួរមិនពីមុនៗ ម៉ោងដូចជាការលើកហ្នឹងគេ ដូចម៉ែ ម៉ាកខ្សៀន ហ្នឹងថាគេឲ្យវាសម្រែក ដូចជា២ម៉ែត្រក៏បអីក្នុងម៉ាថ្ងៃអីចឹងម៉ែ?

សុខ : បា

ដារ៉ា : តែសម្រាប់ម៉ែនមិនមែនអញ្ចឹងទេ?

សុខា : ទេវាស់ដែរ ប៉ុន្តែចូលគ្នា វាមានអ្នកកាប់មានអ្នកកែក ។

ដារ៉ា : អរ! បាទ មែនយើងកាប់ខ្លួនឯងកែកខ្លួនទេ?

សុខា : មែនកាប់ខ្លួនឯងកែកខ្លួនឯងទេ ។

ដារ៉ា : មានអ្នកកាប់ៗ មានអ្នកកែកៗ ?

សុខា : មានអ្នកកាប់ៗ មានអ្នកកែកៗ

ដារ៉ា : បាទៗ ចឹងច្បាស់លាស់ហើយចឹង ។ ហើយពួកវាអាកាសធាតុអីក្តៅណាស់ម៉ែន ហើយចុះ
ទឹកអី?

សុខា : ទឹកបរិបូរ ។

ដារ៉ា : ហើយគេបែករបបទឹកយ៉ាងម៉េចអីយ៉ាងម៉េចអីយ៉ាងម៉េចដែរ?

សុខា : បែកយ៉ាងម៉េចទៀត ភ្លេចអស់ហើយ វានៅស្ទើរៗ ដែរតូចៗ ។

ដារ៉ា : ទឹកបានដឹកគ្រប់គ្រាន់ទេម៉ែន?

សុខា : គ្រប់ ។

ដារ៉ា : ហើយចុះការរស់នៅគេមានសង្គមជាដុះជារោងអី?

សុខា : គេសង្គមរោង ។

ដារ៉ា : នៅរួមគ្នា?

សុខា : បាទ នៅរួមគ្នា ។

ដារ៉ា : ហើយកាលបង្កើនរោងគេសង្គមដាច់ពីគ្នាម៉ែន?

សុខា : ដាច់ ដូចថាម៉ាស្រុកៗ ។

ដារ៉ា : ហើយម៉ាស្រុកៗដាច់ពីគ្នា ហើយស្រីនៅដោយស្រី ប្រុសនៅដោយប្រុស?

សុខា : បាទ ប្រុសនៅដោយប្រុស ។

ដារ៉ា : ហើយចុះទៅធ្វើការមានប្របូកប្របល់គ្នាទេ មានឡូកឡាំគ្នាទេស្រីនឹងប្រុសនៅជាមួយគ្នាក្នុង
កងហ្នឹងទេ?

សុខា : មាន តែដេកផ្សេង តែធ្វើការជាមួយគ្នា ។

ដារ៉ា : ពេលធ្វើការធ្វើប្របូកប្របល់ជាមួយគ្នាហ្នឹងទេ អត់មានថាកងស្រីលើកដោយស្រី កងប្រុស
លើកដោយប្រុសមែនអញ្ចឹងទេ?

សុខា : អត់ទេ ។

ងារ៉ា : ចូលច្របល់គ្នា?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយបន្ទាប់ម៉ៅទៀតមីនចេញពីអាងនៅតារ៉ូងហ្នឹងចេញទៅកន្លែងណាមួយទៀតមីន?

សុខ : ភូមិ ប្រឡាយទី៣ចំភូមិអីចេះ ស្ពានទី៣តារ៉ូង ស្ពានទី៣ព្រៃ លើកអាងធំនេះឯង ប៉ុន្តែលើកពី ស្ពានទី១ ទី២ ទី៣ ។

ងារ៉ា : ដេញទម្រាំតែដល់អាងធំហ្នឹងអ្នក?

សុខ : បា មកដល់ស្ពានទី១ ។

នៅជិត: ណោះត្រពាំងថ្មនេះ ត្រពាំងធំនេះឯងស្ពានទី១ ចេញពីស្ពានធំទី១ ម៉ៅបានទី២ រួចបានទី៣ តារ៉ូង ។

ងារ៉ា : ចឹងមីនបានទៅលើកនៅអាត្រពាំងថ្មដែរ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : លើកហ្នឹងកងមីនពីមុនម៉ៅទៅលើកទាំងអស់គ្នាប្តីក៏ម៉េចមីន?

សុខ : ឲ្យតែនារីទៅទាំងអស់ ។

ងារ៉ា : ទៅត្រពាំងថ្មហ្នឹង?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ចុះប្រុសៗទៅទេ?

សុខ : ប្រុសៗក៏ចូលដែរ ឲ្យតែរយនារីទៅទាំងអស់ដែរ យុវជននារីហ្នឹង ។

ងារ៉ា : ទៅលើកនៅអាងត្រពាំងថ្មចឹង ទៅដល់កន្លែងលើកអាងត្រពាំងថ្មហ្នឹងបែងចែកជា តាមស្រុក តាមអីទៀតប្តីក៏ចូលគ្នាច្របល់គ្នាទាំងអស់?

សុខ : ចែកតាមស្រុក ។

ងារ៉ា : តាមស្រុកទៀត អញ្ជើងកងមីននៅតែកងមីនដដែល?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយមេកងដែលគ្រប់គ្រងពីដំបងហ្នឹងនៅតែគ្រប់គ្រងទៅដល់ហ្នឹងដដែល?

សុខ : បា ទាល់តែម្សិល ។

ងារ៉ា : ម្សិលអាងត្រពាំងថ្មហ្នឹង?

សុខ : រួចម៉ាកន្លែងចឹងទិតទៅនោះម៉ាកន្លែងទៀត ទិតៗ ។

ងារ៉ា : នៅអាងត្រពាំងថ្មហ្នឹង កាលហ្នឹងមានទឹកមានអីទេមីន?

សុខ : អត់មានទេ ។

ងារ៉ា : ស្លូតចៃសម័ង?

សុខ : បា ៗ ស្លូត ។

ងារ៉ា : ចុះម៉េចបានជាគេថាគ្រង់ហ្នឹងត្រូវតែធ្វើអាងបើស្លូតចៃសម័ង?

សុខ : មិនដឹងយ៉ាងណាទេដែនការគេ គេប្រើចេះតែទៅ ជីកទប់ទៅបានទឹកវាដក់នៅ ទឹកឡើងល្អាច
ល្អ ។

ងារ៉ា : ពីដំបូងអត់មានទឹកទេ?

សុខ : អត់មានទឹកទេ ដីស្រែដីព្រៃដីស្រែ ។

ងារ៉ា : ដល់ពេលយើងលើកទំនប់ហ្នឹងទៅបានមានទឹក ?

សុខ : មានទឹក គេធ្វើទារធ្វើប្រឡាយចុះពីមុខទារនោះ ។

ងារ៉ា : អាខាងមុខទារទឹកហ្នឹងអ្នះ?

សុខ : បា សព្វថ្ងៃគេរៀបស្រួលអាកន្លែងខាងមុខទឹកគេរៀបស្រួល ។

ងារ៉ា : មិនមានបានទៅមើលកន្លែងហ្នឹងម្តងទៀតទេ?

សុខ : ទៅខ្ញុំទៅឡើងពីរបីបួនដង មុខទឹកគេរៀបប្រឡាយស្រួលណាស់ ពីមុខទឹកគេដាក់ថ្មលាប
ស៊ីម៉ង់ត៍ អាមុខប្រឡាយគេហ្នឹងមុខប្រឡាយគេចុះមុជទឹក ។

ងារ៉ា : មិនលើកនៅហ្នឹងច្រើនខែច្រើនឆ្នាំដែរអាស្រ័យត្រពាំងថ្ម?

សុខ : ច្រើន មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ មិនដឹងជាប៉ុន្មានខែទេ ។

ងារ៉ា : លើកហ្នឹងអាម៉ោងពេលធ្វើការគេលើកម៉េចដែរ ចុះធ្វើការម៉េចដែរ ?

សុខ : ចុះម៉ោងមួយ បាយរួចសម្រាកតែបន្តិចទេ ។

ងារ៉ា : ម៉ោងមួយថ្ងៃគ្រង់ហ្នឹង?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ទេចង់និយាយពីព្រលឹមទៅម៉ង់ស្តាស ម៉ោងប៉ុន្មានចុះទៅធ្វើការ?

សុខ : ពីព្រលឹមទៅម៉ោងមួយសម្រាកហូបបាយ អរ! ម៉ោង១២ ពីព្រឹកម៉ោង៧ គ្មានម៉ោងគ្មានអី
ទេ ។

ងារ៉ា : ពេលព្រឹកមុនចុះទៅធ្វើការមានរបបអាហារមានអីទេ?

សុខ : អត់មានទេ ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងពេលនើបពីគេងម៉ៅចុះទៅធ្វើម៉ង់?

សុខ : បា ទៅធ្វើម៉ែន ។

ងារ៉ា : ហើយធ្វើរហូតដល់ម៉ោងប៉ុន្មានបានសម្រាកបាយថ្ងៃត្រង់ ?

សុខ : ម៉ោង១២ជាន់ ។

ងារ៉ា : សម្រាកប្រហែលប៉ុន្មានម៉ោងបានចុះទៅទៀត ។

សុខ : សម្រាកមិនបានម៉ាម៉ោងដង ថាម៉ាម៉ោងចុះ ។

ងារ៉ា : ការសម្រាកហ្នឹងម៉ោងរោងវិញប្តីយ៉ាងម៉េច ?

សុខ : ម៉ោងរោង ។

ងារ៉ា : ហើយចុះពីរោងវិញបានចុះទៅធ្វើការវិញ រហូតដល់ម៉ោងប៉ុន្មានទៅ ?

សុខ : ដល់ម៉ោង៦ជាន់ ម៉ោង៦ ម៉ោង៧ល្ងិតៗ ។

ងារ៉ា : ហើយអាណើកហ្នឹងគេលើកតាមមុខសញ្ញារបស់ម៉ែន តាមកងៗ ម៉េចវិញ ?

សុខ : លើកតាមកង តាមក្រុម គេចាត់ជាក្រុមជាកង ។

ងារ៉ា : ពេលលើកហ្នឹងមានធ្វើការពេលយប់ដែរ ?

សុខ : យប់ធ្វើដែរពេលភ្លឺ ។

ងារ៉ា : នៅពេលខែភ្លឺលើក ធ្វើទាំងយប់ដែរ ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : យប់ហ្នឹងធ្វើរហូតដល់ម៉ោងប៉ុន្មាន ?

សុខ : ដឹងប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនចាំទេវានៅស្ទើរដែរ ។

ងារ៉ា : ហើយកាលហ្នឹងការហូបចុកអីមានជាបាយជាបបរអីយ៉ាងម៉េចដែរ ?

សុខ : បបរខ្លះ បាយខ្លះ ។

ងារ៉ា : អាចគ្រប់គ្រាន់ទេចំពោះការហូបចុក ?

សុខ : មិនគ្រប់ប៉ុន្មានទេ ។

ងារ៉ា : មិនសូវគ្រប់ទេ ចុះម៉េចមានកម្លាំងលើកទៅ ?

សុខ : មានទៅចេះតែធ្វើចេះតែកើត តែបើឈឺទៅវាព្រួយមាន ។

ងារ៉ា : ចុះម៉ែនធ្លាប់ឈឺទេ ?

សុខ : ទេអត់អីទេ ចេះតែជាចេះតែទៅធ្វើតាមគេទៅ ។

ងារ៉ា : កាលហ្នឹងម៉ែនមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ធ្វើដែរកាលហ្នឹង ?

សុខ : មិនសូវមានទេតែចេះតែទៅ ។

ងារ៉ា : ហើយកន្លែងហ្នឹងគេថាមនុស្សច្រើនមែនទែនដែលលើកទំនប់អីហ្នឹង ?
 សុខ : បា ច្រើន គ្រប់តែស្រុក ។
 ងារ៉ា : គ្រប់ស្រុក ហើយគេរស់នៅតាមស្រុកៗទៅ?
 សុខ : បា
 ងារ៉ា : ពួកខ្លះខាតសម្លៀកមណសម័ងនៅហ្នឹង?
 សុខ : បា ខ្លះខាត ។
 ងារ៉ា : ខ្លះយ៉ាងម៉េចទៅម៉ឺនអាចរៀបរាប់បានទេម៉ឺនខ្លះយ៉ាងម៉េចទៅ ដូចថាការហូបចុកអី?
 សុខ : ខ្លះបាយ ខ្លះម្ហូប ជីវភាពមិនសូវពេញលេញទេ ។
 ងារ៉ា : ចុះនៅទាំងហ្នឹងទាំងវាយអញ្ចឹង កន្លែងស្នាក់នៅអីយ៉ាងម៉េច កន្លែងម្តងទឹក ឬទឹកដឹកអី?
 សុខ : ដឹកក្រលុកអាជីហ្នឹងវាចេញខ្លះ ដងឆ្នុតៗ ទៅ ។
 ងារ៉ា : ហើយមិនមានដើម្បីឈឺថ្នាំក៏មិនចេញពីដឹកទឹកម៉េច?
 សុខ : មានខ្លះដែរ ។
 ងារ៉ា : មានភិបប្បច្រើន?
 សុខ : អ្នកណាសុខភាពមិនល្អឈឺទៅ ។
 ងារ៉ា : ឈឺគេយកទៅណាវិញទៅ?
 សុខ : ឈឺយកទៅពេទ្យ ។
 ងារ៉ា : ពេទ្យនៅណា?
 សុខ : កាលហ្នឹងពេទ្យនៅភ្នំស្រុក ។
 ងារ៉ា : ហើយពួកវាខ្សែអីវាមិនបំប៉ែចបប៉ាច់សាបហើយម៉ឺន?
 សុខ : បំប៉ែចប៉ាច់ ។
 ងារ៉ា : ហើយមិនរុយមិនអីសម្លៀម?
 សុខ : បា រុយវិមានបានអីល្អិត មានអីសុខភាពល្អ ។
 ងារ៉ា : ហើយពេលលើកអញ្ចឹងមានពួកខ្មែរក្រហមអីឈរមើលដែរម៉ឺន?
 សុខ : មាន វាទៅកាន់កាប់ ។
 ងារ៉ា : ហើយនៅកន្លែងរបស់ម៉ឺនហ្នឹង មានដែលឃើញសមាជិកក្រុមរបស់ម៉ឺនត្រូវខ្មែរក្រហមអីធ្វើបាប
 ឬក៏វែសម្លាប់ ឬក៏សម្លាប់អីនៅកន្លែងហ្នឹងទេម៉ឺន?
 សុខ : ទេក្មេងទេ ។

ងារ៉ា : អត់ដែលឃើញទេ ក្នុងកងមីនអត់ដែលមានបាត់សមាជិកអីទេ?

សុខា : អត់ទេ

នៅជិត: ភោករំបេកមាន នៅពោធិពង្រីមខ្ញុំនៅដែរតើដើមពោធិពង្រីម កាលហ្ន៎ខ្ញុំលើកដែរតើ កាល
ហ្ន៎រួចពីអាននៅដើមពោធិពង្រីម រួចពីអាន ។

ងារ៉ា : ចឹងកាលហ្ន៎មីនទៅមីននៅក្នុងដែរ មីនអាយុប៉ុន្មាន ១៧-១៨?

សុខា : ១៥-១៦ឆ្នាំ ។

ងារ៉ា : ១៥-១៦ទេ?

សុខា : បា

ងារ៉ា : ទៅដល់ក្រពាំងថ្មហ្ន៎អ្នកណាគេមេកងមីន?

សុខា : ខ្ញុំមិនចាំទេ ។

ងារ៉ា : តើមានភាពលំបាកមានភាពស្រណុកអីយ៉ាងម៉េចទៅមីន?

សុខា : ពិបាក ។

ងារ៉ា : លំបាកយ៉ាងម៉េចទៅមីនអាចរៀបរាប់បានទេ លំបាកអីខ្លះទាក់ទងនឹងការលំបាកហ្ន៎?

សុខា : ពិបាកដែលប្រើយើងមិនសូវបានឈប់ ហូបចុក ស្លៀកពាក់គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ ។

ងារ៉ា : ចុះការដឹកទឹក រស់នៅអី?

សុខា : ដឹកទឹកៗ ដែលដឹកអណ្តូង ចុះដាក់អាស៊ីប្រៃវែងៗ ណោះយកទៅដឹកនៅកន្លែងលើកដី បំពង់
អាស៊ីៗចុះប្រៃវែងៗ ណោះ ធ្វើអាដូចយើងប្រកគោនោះ ។

ងារ៉ា : ចឹងប្រកទឹកនៅក្នុងបំពង់អាស៊ីយកទៅ?

សុខា : បា

ងារ៉ា : ពេលដែលយើង ដូចថាលើកទំនប់ចឹង លើកដីចឹង ពេលដែលយើងស្រែកទឹកយើងអាចដឹក
បានគ្រប់ពេលវេលាឬយ៉ាងម៉េច?

សុខា : បាន ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្លះជីវភាព បាយ បបរមិនសូវគ្រប់គ្រាន់ មិនដែលមានចំណីអាហារអីទេ ។

ងារ៉ា : ហើយមីនលើកនៅក្រពាំងថ្មហ្ន៎ទាល់តែហើយមីនមីន?

សុខា : បា លើកទាល់តែរួច ។

ងារ៉ា : ទាល់តែរួច?

សុខា : រួចបានគេម៉ោងបំលៀងនៅចុងរហាល កាលហ្ន៎គេកាប់ជ្រូកកាប់គោ ។

ងារ៉ា : នៅណាមីន?

សុខ : នៅចុងរហាល ។

ងារី : ចុងរហាល?

សុខ : លើកអាងនោះរួច បានដើមពោធិ៍ពង្រីម គេម៉ែដប់ល្ងែងនៅចុងរហាល ចុងសាលា
ចុងរហាលនោះដូះគេមួយធំណាស់ គេដប់ល្ងែងនៅនោះហើយ ។

ងារី : ចុះមីនមានអ្នកធំអ្នកអីគេម៉ែទេមីន?

សុខ : បាស់

ងារី : មានមេដឹកនាំអីផ្សេងៗម៉ែទេ?

សុខ : មាន ។

ងារី : កាលហ្នឹងមីនមានស្កាល់ឈ្មោះស្កាល់អីគេទេអ្នកធំហ្នឹង?

សុខ : ខ្ញុំមិនស្កាល់គេទេ មិនប៉ាំទេ ។

ងារី : តែដឹងថាមានអ្នកធំអីគេម៉ែចឹងដែរ?

សុខ : ប៉ាំ ដូចជាគេដប់ល្ងែងតាមស្រុកតាមភូមិ ។

ងារី : អញ្ជឹងកាលដប់ល្ងែងហ្នឹងមិនមែនដប់ទាំងអស់គ្នាទេ ដប់ល្ងែងតាមស្រុកតាមអីទៀត?

សុខ : ប៉ាំ តាមស្រុក ។

ងារី : អញ្ជឹងចេញពីត្រពាំងទៀតទៅមីនទៅណាទៀតទៅ?

សុខ : ខ្ញុំម៉ែតោករំចេក ។

ងារី : តោករំចេក?

សុខ : ប៉ាំ ដើមពោធិ៍ពង្រីម ។

ងារី : នៅក្នុងភូមិអី ឃុំអីទៅមីន?

សុខ : មិនស្កាល់ភូមិទេកណ្តាលវាលស្រែ អត់មានស្រុកមានស្រែអីទេកណ្តាលវាល ដូរយើងចុះពី
ព្រៃមានភិបទៅណាពូ ចុះពីព្រៃមានទៅស្រុកភ្នំស្រុក ។

ងារី : នៅចន្លោះហ្នឹង?

សុខ : ប៉ាំ

ងារី : ហើយចុះការស្លៀកពាក់របស់មីនយ៉ាងម៉េចដែរទៅបើ?

សុខ : គេបើសំពត់ឲ្យស្លៀកសំពត់ខ្មៅ ។

ងារី : បើសំពត់ឲ្យស្លៀក ចុះៗទៅធ្វើការហ្នឹងក៏សំពត់ដែរចឹង មិនមែនខោទេចឹង?

សុខ : ខោ ខោខ្មៅសំពត់ខ្មៅ ។

ដារ៉ា : តាំងពីម្ចាស់ទៅត្រូវបានបង្កើតឡើងទទួលបានការបើកខោអាវប៉ុន្មានដងដែរ?

សុខ : បើកបានពីរដង ។

ដារ៉ា : ពីរដងទេ?

សុខ : បា⁺

ដារ៉ា : ម៉ារួចអាត់ត្រូវបានបង្កើត?

សុខ : បា⁺

ដារ៉ា : ពីរដងមានន័យថាពីរបំប្លែ?

សុខ : បា⁺

ដារ៉ា : ហើយចុះពេលចប់ពីហ្នឹងទៅម្ចាស់លើកទំនប់ណាទៀតទៅ ម៉ារពេទីពេទីដើមហ្នឹងអ្នក?

សុខ : ពេទីពេទីដើម ហៅថាគោរំចេក ។

ដារ៉ា : ចឹងក៏ម្ចាស់ហ្នឹងដែលទៅម៉ារហ្នឹង?

សុខ : កាលហ្នឹងបែកបាក់គ្នាអស់ហើយ គេក៏សារថ្មី ។

ដារ៉ា : យ៉ាងម៉េចទៅបែកបាក់?

សុខ : គេឈប់រួចម៉ារអាត់ទៅគេបាក់សារថ្មី ។

ដារ៉ា : បាក់សារថ្មីទៀតម្ចាស់ក៏ម៉ាកនៃដើមពេទីពេទីដើមហ្នឹង?

សុខ : បា⁺

ដារ៉ា : បាក់សារថ្មីគេបាក់តាមតំបន់ទៀត បាក់តាមស្រុកទៀត ឬក៏បាក់យ៉ាងម៉េចវិញ?

សុខ : បាក់តាមតំបន់ថ្មី តាមសហករណ៍ សហករណ៍មួយ សហករណ៍ពីរ សហករណ៍បីទៅសម័យ
កាលនោះរើសថ្មីទៀតដាក់តាមក៏ទៅ ។

ដារ៉ា : ម្ចាស់ដើរលើកទំនប់ហ្នឹងរហូតដល់ឆ្នាំណាទៅប្រាកដប្រាស់?

សុខ : ឆ្នាំជិតតែចប់នេះហើយ ។

ដារ៉ា : ឆ្នាំចប់ពេលរៀនណាមួយហ្នឹង?

សុខ : បា⁺ ពេលចុងបញ្ចប់នេះហើយគោរំចេក ដើមពេទីពេទីដើមនេះឯង ។ គោរំចេកហើយអី
ត្រង់ណោះពីរជួរ ត្រឡប់គ្នាម ខ្ញុំលើកដែរតើត្រូវទឹកភ្លៀង ។

ដារ៉ា : ចុងក្រោយគេបង្កប់ម្ចាស់លើកនៅកន្លែងណាទៅ?

សុខ : ត្រឡប់គ្នាមនេះឯង ។

ដារ៉ា : នៅត្រឡប់គ្នាម?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយម៉ែដល់កន្លែងហ្នឹងហើយបែកបណ្តោយ?

សុខ : បា ឈប់ ក្រោយពីនេះគេប្រើតែដកស្នូល ។

ងារ៉ា : ដកស្នូលណាទៀតមីង ពេលលើកទំនប់ដល់ត្រកៀបក្តាមហ្នឹង?

សុខ : ដុតពីនេះគេប្រើឲ្យតែដកស្នូល ។

ងារ៉ា : ដកស្នូលនៅណាទៀតទៅមីង?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ពេលលើកទំនប់ដល់ត្រកៀបក្តាមហ្នឹង?

សុខ : ខែគេធ្វើស្រែស្នូលដកទៅគេប្រើ ។

ងារ៉ា : តែនៅកន្លែងដែលទេមីងណោះ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : អញ្ជឹងបានន័យថាចូលម៉ែដល់ភូមិហើយ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយចុះបងប្អូនមីងមួយទៀត?

សុខ : ប្អូន ។

ងារ៉ា : ទៅដែរ?

សុខ : ទេនៅតូច ។

ងារ៉ា : នៅតូចនៅភូមិ?

សុខ : កាលដែលខ្ញុំបានគ្រួសារហើយវានៅតូច អាយុ១២-១៣ ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងពេលដែលមីងទៅកន្លែងហ្នឹង ឪពុកមីងមិនរត់ទៅថែហើយ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយម្តាយមីងនឹងប្អូនៗ

សុខ : ទេកាលដែលខ្ញុំលើកអាងកាត់នៅ ។

ងារ៉ា : ទៅនៅហ្នឹងដែរ?

សុខ : កាលដែលខ្ញុំលើកអាងគេមិនទាន់រឹកកាត់ពេលទេ រឹកអាងជិតដុតហើយ ។

ងារ៉ា : ម្តាយមីងហ្នឹង?

សុខ : បា ជិតដុតហើយ ជិតរៀតណាមចូល.....(ស្លាប់មិនបាន) ។ ពេលដែលឪពុកខ្ញុំម៉ៅពីថែវិញ
កាត់ធ្វើបុណ្យទៅបានតូចបន្តិច ដែលយួនចូលហើយសម្លាប់ធំ វ៉ែអាចុង ។

ងារ៉ា : អាចុងឆ្នាំបែកហ្នឹង?

សុខ : បា ជិតច្រូតហើយកាលណោះជិតច្រូត ។

នៅជិត: ណែដូចជាបានប្តូរដប់ថ្ងៃរៀតណាមចូលណាពូ សម្លាប់បាន អើរយៈពេលកន្លះខែរៀតណាម
ចូល ។

ងារ៉ា : ចុះពេលហ្នឹងកាត់បានកូនមួយទៀតមិនអ្នោះ?

សុខ : ទេបានអាកូនវ៉ែចោលហ្នឹង ។

ងារ៉ា : ហ្នឹងហើយប្តូរមិនអាកូនហ្នឹងអ្នាស?

សុខ : បា បានមួយទៀត ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងមានន័យថាមិនទៅអានគ្រពាំងថ្មហ្នឹងមួយម៉ឺននៅក្នុងភូមិទៅឡើយទេ?

សុខ : បា នៅ ។

ងារ៉ា : ដល់ម៉ឺនគ្រឡប់ពីអានគ្រពាំងថ្មម៉ៅ (និយាកាត់)

សុខ : អានម៉ៅវិញបានគេយកកាត់ទៅវ៉ែចោល ដួបដុំម៉ែកូន ។

ងារ៉ា : ដួបដុំឪពុកម្តាយអីហើយអស់ហើយហ្នឹង?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ម៉ៅដល់ហ្នឹងអារក្តចុងក្រោយហ្នឹងបានគេចាប់ចោទថាកុម្មុំដុំដុំកុម្មុំដុំអី.

សុខ : បា

ងារ៉ា : មុនអត់ទានដឹងទេចឹង ពីមុនអត់ទានស្រាវជ្រាវដឹងទេ?

សុខ : ពីមុនអត់ទានស្រាវជ្រាវដឹង ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងអាការស្លាប់ហ្នឹងនៅចុងក្រោយពេលជិតបែកនឹងហើយ?

សុខ : បា ជិតចប់ហើយ ពូថាវ៉ែចោលម៉ៅខែពីរខែទៀតចប់ វ៉ែជិតអាច្រូតហើយវ៉ែអាជិតច្រូត ។

ងារ៉ា : អូហ៎! ជិតបែកហើយមិនណោះ?

សុខ : បា មើលតែច្រូតវាមិនចប់ហើយ អ្នក! បើថាកាត់ធ្វើបុណ្យមិនទាន់បាត់ធំទេគិតមើល
(ធំក្លិន) ខោអារកាត់អាសក៏សំអាតក្រឡាៗ ល្អិតពីដើមនៅឲ្យថ្មីច្រើន ទាំងអស់អត់ទាន់ដុយទេខោ
អារកាត់ ។

នៅជិត: ចុះកូននឹងឃើញដែរចុះ?

សុខ : កូនឆ្កែឃើញតែលលាដីក្បាលតូចមួយ លលាដីក្បាលធំមួយ ។

ងារី : ចុះគ្រឿងនៅស្គាល់កន្លែងកប់កន្លែងអីទៀតចឹង?

សុខ : កន្លែងទីផ្សារ ។

ងារី : ហើយកាត់ធ្វើបុណ្យធ្វើទាននៅតាមណា?

សុខ : បែកកាត់ម៉ៅពីសៀមវិញឆ្នាំអីឆ្ពោះ ។

នៅជិត: ពេលរៀនណាមចប់ម៉ៅឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ។

សុខ : ៨០ គត់ ។

រួមគ្នា: មិនមែន៨០ គត់ទេ ៨១ មើលថាយើងនេះ ចប់៧៧ហើយ យៀតណាមចូលស្រួលចូលម៉ៅ ឆ្នាំបានកាត់ចុះពីថៃម៉ៅ ប្រហែល៨១-៨២នេះឯង ។

ងារី : ចុះទៅកាត់ឃើញកន្លែងដែរណោះ?

សុខ : មានគេប្រាប់ ។

ងារី : អូហ៎! មានអ្នកគេប្រាប់?

សុខ : បា គេកប់ត្រង់នោះឯងតែពីរនាក់ម៉ែកូនទេ មិនបានដាក់គ្នាច្រើនទេ ។

ងារី : មានអ្នកគេប្រាប់បានយើងស្គាល់កន្លែងណោះ ទៅកាត់ឃើញ?

សុខ : ឃើញ ស្គាល់ទាំងអារទាំងអី មានលលាដីក្បាលតូចមួយលលាដីក្បាលធំមួយ ។

ងារី : កាលហ្នឹងអាក្រោយជិតបែកហ្នឹង ម៉ែនចូលម៉ៅភូមិហ្នឹងអ្នកណាប្រធានភូមិអ្នកណាអីទៅ ឬប្រធានសហករណ៍អីម៉ែនស្គាល់ទេ?

សុខ : ប្រធានភូមិនៅក្រចៅ ។

ងារី : ឈ្មោះអីគេ?

សុខ : ឈ្មោះ ដី ។

ងារី : ឈ្មោះ តាដី?

សុខ : បា ។

ងារី : អញ្ជឹងការដែលស្ទាបហ្នឹង (និយាយកាត់)

សុខ : កាលហ្នឹងប្រធានភូមិដំណាលតាហ្នឹងដឹង អាស្រករមុនដំបូងឆ្ពោះ ដល់គេយកទៅវ៉ៃចោល បន្ទាប់ៗទៅគេវ៉ៃចោលបន្តគ្នា វ៉ៃចោលប្រធានភូមិបន្តគ្នា ។

ងារី : ដល់ចុងក្រោយសល់ប្រធានភូមិឈ្មោះអីដែលត្រូវ ដែលចំពេលដែលម្តាយម៉ែនគេយកទៅ សម្លាប់នោះ កាលហ្នឹងប្រធានភូមិឈ្មោះអីម៉ែន?

រួមគ្នា : កាលណោះគេវិវាយព្យចោលដែរ នៅណោះគេវិវាយព្យចោលដែរណា កាត់រាប់គេចខ្លួន ដុត កាត់គេចទៅតំបន់ណោះ កាត់នាំគ្នានោះទៅដែរចុះកាត់អត់ទៅកាត់នៅស្រណោះកូន ស្រណោះប្រពន្ធ ។

ដារ៉ា : កាលដែលម្តាយមីនគេយកទៅសម្លាប់ហ្នឹង ជំនាន់ហ្នឹងប្រធានភូមិភូមិឈ្មោះអី?

សុខ : ប្រធានភូមិឈ្មោះអីក្រោយនោះ ។

ដារ៉ា : ហ្នឹងហើយក្រោយហ្នឹងឈ្មោះអី?

សុខ : ខ្ញុំមិនចាំទេ ។

ដារ៉ា : អញ្ជឹងមីនកាលដែលទៅលើកអាណត្តិមីនថាទៅតូច?

សុខ : បា ទៅ១៥-១៦ ១៧ឃ្នាំប្រើន មើលតាមខ្ញុំនៅតូចញ៉ាំង ។

ដារ៉ា : ម៉ាជំនាន់ហ្នឹងមានគេស្នើមីននៅ?

សុខ : នៅ អត់មានទេ ។

ដារ៉ា : អត់ទាន់មានកម្លោះ ប្រុសណាអីគេស្នើអីទេណោះ?

សុខ : អត់មានទេ ខ្ញុំមិនចាំទេ ដែលខ្ញុំបាទប្តីនេះអាយុ២០ ។

ដារ៉ា : ឆ្នាំណាមីនបាទក្រសួរ?

សុខ : ៨២ ។

ដារ៉ា : ៨២ទេ?

សុខ : បា

ដារ៉ា : បាទក្រសួរហ្នឹងនៅភូមិណពេលបាទក្រសួរ?

សុខ : ក្រសួរម៉ៅនៅភូមិជើងវត្តនេះ ។

ដារ៉ា : អត់ទេពេលមីនរៀបចំក្រសួរហ្នឹង?

សុខ : នៅភូមិអន្លង់ថ្មនេះ ។

ដារ៉ា : អញ្ជឹងពេលបែកខ្មែរក្រហមម៉ៅរស់នៅភូមិអន្លង់ថ្មភូមិមីនវិញ?

សុខ : បា ភូមិអន្លង់ថ្ម ។

ដារ៉ា : ហើយមីនបាទក្រសួរឆ្នាំ៨២នៅអន្លង់ថ្មហ្នឹងបាទមីនម៉ៅនៅភូមិជើងវត្តវិញ?

សុខ : បា នៅភូមិជើងវត្ត ។

ដារ៉ា : ម៉ៅនៅបាទប្តីនាឆ្នាំនៅភូមិជើងវត្តហ្នឹង?

សុខ : ៣០ ជាន់ហើយជើង ខ្ញុំការ៧០ ការភ្លាមម៉ៅនៅភ្លាម ។

ងារ៉ា : ម៉ែក្លាមម៉ែនៅដូរនេះម៉ែងហ្នឹង?

សុខា : ប៉ា ដីចាស់កេរ្តិ៍គាត់ កេរ្តិ៍ម៉ែកេរ្តិ៍ខ្ញុំ ។

ងារ៉ា : ម៉ែងមានចាំអីអនុស្សាវរីយ៍កាលពីលើកដីលើកទំនប់គ្រូពាំងថ្មអី ដូចជាមានអនុស្សាវរីណាទៅ
ពេលដែលម៉ែងទៅលើកទំនប់នៅគ្រូពាំងថ្ម មានទេម៉ែង?

សុខា : ចង់ចាំ!

ងារ៉ា : ធម្មតាយើងទៅលើកទំនប់លើកអីវាច្រើនឆ្នាំម៉ែងណា ម៉ែងមានសាច់រឿងណាមួយម៉ែងចាំជាងគេ
ម៉ែងមានរឿងអញ្ចឹងទេ?

សុខា : មានរឿងអីដង ។

ងារ៉ា : អាហ្នឹងហៅថាអនុស្សាវរីយ៍ក៏បាន ហៅថាចំនុចណាមួយដែលម៉ែងចង់ចាំជាងគេអ្នកស មានទេ
ម៉ែង?

សុខា : ចង់ចាំនៅកន្លែងស្ពាននៅអាងនោះ ។

ងារ៉ា : បាទៗ មានរឿងអីដែរដែលម៉ែង ធ្វើឲ្យម៉ែងនៅចង់ចាំជាងគេ? :

ងារ៉ា : ដូចជាម៉ែងដួសទឹកយកទៅ ម៉ែងកើតអីម៉ែងចាំអ្នក ដែលចាប់អារម្មណ៍?

ងារ៉ា : ដូចជាចំនុចណាមួយដែលម៉ែងចង់ចាំជាងគេមានទេ? ខ្ញុំហរណាដូចខ្ញុំអញ្ចឹង ព្រោះខ្ញុំវាកើត
អត់ទាន់សម័យក្រហមទេ តែខ្ញុំកើតបានចុងឆ្នាំហ្នឹង តែឲ្យតែគេនិយាយពីរឿងខ្មែរក្រហម
ខ្ញុំនឹកឃើញខ្ញុំទៅលោកទឹកទន្លេពេលដែលខែទឹកឡើងអ្នកស ហើយទឹកឡើងវាឡើងក្រហម
ហើយកន្លែងណាចង្រ្កានថាភ្នំអស់ហ្នឹងធ្វើឲ្យទឹកល្អក់ អាហ្នឹងហើយឲ្យតែនិយាយពីរឿង
ខ្មែរក្រហមខ្ញុំចាំអាហ្នឹងជាងគេ ព្រោះកណៈចង្រ្កានចោទភ្នំវាថាធ្វើទឹកហ្នឹងឲ្យវាល្អក់ តាមពិត
ខែទឹកឡើងទឹកហ្នឹងវាល្អក់អញ្ចឹង ។ ចុះម៉ែងមានរឿងរ៉ាវដូចខ្ញុំខ្ញុំហរណាម៉ែងឃើញហ្នឹងមានចង់ចាំ
បែបអញ្ចឹងម៉ែងមានរឿងអីកន្លែងណាមួយទេ ចំនុចណាទេ?

សុខា : ចាំអាកន្លែងអាងស្ពានទី១ ។

ងារ៉ា : ចាំអាងស្ពានទី១ ចាំវារឿងរ៉ាវយ៉ាងម៉េចទៅកន្លែងហ្នឹង?

សុខា : រឿងរ៉ាវ (សើច) ទាល់តែយូរទៅវាក្មេងអស់ហើយ ឈប់ចាំហើយ ។

ងារ៉ា : ចុះវារូកមកដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងម៉ែងមាននឹកឃើញទេអាហ្នឹងទៅលើកទំនប់លើកអីអស់ហ្នឹង?

សុខា : នឹកឃើញ ។

ងារ៉ា : នឹកឃើញ?

សុខា : ប៉ា ចាំតែកន្លែងលើកនេះឯង ។

ងារ៉ា : អាកន្លែងហ្នឹងចង់ចាំជាងគេ?

សុខ : បា

ងារ៉ា : ហើយចុះដូចជា ម៉ិញមីនបានរៀបរាប់ដែរ នៅពេលដែលពួកម៉ែរកចាប់ឡើពួកមីននោះ
អាហ្នឹងមីអត់ចាំទេអាហ្នឹង?

សុខ : ចាំដែលម្តាយប្រើឲ្យទៅតាមឡីបានគេចាប់ម្តាយទៅ ។ ប្រជុំមែនកាលណោះប្រជុំមែនប្រជុំនៅ
អីរោងបាយ ។

ងារ៉ា : ប្រជុំពួកខ្មែរក្រហមដែលហ្នឹងប្រជុំហ្នឹង?

សុខ : ទេដូចកូនក្រុមកូនចៅ ។

នៅជិត : សុភតែមានដែនការគេម៉ៅពីលើហើយបានគេហៅឲ្យប្រជុំកុំថាកូនចៅអត់មានអី ។

សុខ : ទេដូចគេហៅយើងកូនចៅអ្នកស្រុកអ្នកភូមិទៅប្រជុំ ។

ងារ៉ា : ហើយចុះក្រោយម៉ៅមីនមានបាននិយាយអីទាក់ទងរឿងលើកទំនប់ត្រពាំងថ្មប្រាប់កូនចៅអីទេ?

សុខ : ប្រាប់ ។

ងារ៉ា : ប្រាប់ដែរ ទស្សនាហ៍និយាយរឿងហ្នឹងប្រាប់ដែរ?

សុខ : ប្រាប់ ។

ងារ៉ា : ហើយកូនវាយល់ថាម៉េចដែរពេលដែលមីននិយាយរឿងចឹងៗ?

សុខ : វាមានថាម៉េច ។

រួមគ្នា : និយាយពីដីវាភាពដូចសព្វថ្ងៃនេះ កូនវាយានដូចសព្វថ្ងៃនេះអស់គេវែរចោលអស់ ។ ដូចកូនខ្ញុំ
អាជ្រោយនេះអស់ទាស់ គេវែរចោលម្តង ដើរល្អចរបស់គេ គេវែរចោលអស់ ។ ភស្តុណាស់
ដូចក្មេងសព្វថ្ងៃវាយានវាចេះតែ ។

ងារ៉ា : មីនខ្ញុំអត់មានអីសួរមីនទៀតទេខ្ញុំអស់ត្រឹមប៉ុណ្ណឹង ហើយមីនបន្ថែមអីមីនអាចបន្ថែមបាន ។

សុខ : ដឹងបន្ថែមអីផង ។

ងារ៉ា : អញ្ជឹងខ្ញុំអរគុណមីនច្រើន ។

សុខ : បា

« ចប់ »